

Szerkesztési iroda:

uri-uteza, Lukács-ház 9. sz. alatt
balra, hová a lap szellemi részét
illető közlemények intézendők.
Bérmontetlen levelek csak ismert
kezektől fogadtnak el.

Kiadó hivatal:

Ráthy Lipót könyvnyomdája, hová
a hirdetések, előfizetési pénzek és
kiadása körüli panaszok bérmontve
intézendők.

ALFÖLD

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Vidékre:
Egész évre 12 ft	Egész évre 14 ft
Fél évre 6 ft	Fél évre 7 ft
Negy. évre 3 ft	Negy. évre 3.50

Hirdetmények díja:

6 hasábos petítor egysejri hirdetésnél 6 kr. s minden következőknél 4 kr. Bélyeg-díj külön 30 kr.
Nyílt-tér sora 15 kr.

Arad, ápril 1.

Atzél Péter, mint Arad-város volt országgyűlési képviselője, választóit ma d. e. 11 órára a „Fehér kereszt” nagy termébe érkekezletre hivta meg.

Számosan jelentek meg ezen, s midőn Atzél Péter, valamivel 11 óra után megjelent a teremben, minden oldalról szívélves éljenzéssel fogadtott; ekkor a tanácskozási-asztal felső részére állva, meleg hangon, világos és correct előadással, körülbelül a következő szavakatintézte a jelenvotakhoz:

Két éve már, midőn szerencsés valék Arad-város részéről azon megtiszteltetésben részesülni, hogy országgyűlési képviselőjeül megválasztattam. Midőn e szép állást elfoglaltam, több oldalról fel-szólíttatva, azon ígéretet tevém, hogy megmaradok egyidejűleg, mint polgárnagy, a város ügyei vezetésének élén is, és azon esetben, ha a kettős feladat súlyosabban nehezednék rám, mint sem hogy azokat egyaránt helyesen betölthessem, később leendek képviselői állásomról lemondani, mint hogy azon teendőket hanyagoljam el, melyek teljesítését szeretett szülővárosom ügyeinek előmozdithatása végett, legszebb feladatommak, hogy úgy mondjam, szent kötelességemnek tartottam mindig. Az eset, melyre vonatkozólag fennírt ígéretemet tevém, beállott. A képviselői és a polgárnagy állás egyidejű betölthetése oly nehézségekkel van összekötve, melyek mellett mindkettőnek, úgy amint óhajtanám, meg nem felelhetek. Elérkezett tehát az idő, hogy tett ígéretemet beváltam; beadtam a képviselőházhoz lemondásomat; azon elvből indulva ki, hogy mellőzve azon tekinteteket, melyeket az országos téren való működés talán ambíciómra előnyösebbeknek tüntethetett fel, szűkebb téren bár, de annál fokozottabb erélylyel és tevékenységgel működhessem szülővárosom közügyeinek emelésére. (Éljenzés.)

A törvényhatóságok rendezése legközelebb meg fog történni: a városunk ügyeinek vezetésével megbízott közegeknek épen most kiváló feladata azokat, amennyire lehet, rendezetten, a megindított intézkedéseket befejezetten hagyni azokra, kik utánunk jönnek. Erős szándékom a fennmaradt időt e célra, mint az, most már osztatlan erőmtől csak kitelhetik, mentől sikeresebben felhasználni. (Zajos helyeslés.)

Képviselői működésemet illetőleg, azon tiszta önérzettel, hogy, feladatomat jól fogtam fel, szabad legyen azon meggyőződésemet fejezni ki, miszerint azon törvények, melyek megalkotásához én is járultam szavazatommal, hazánk közügyeire csak áldásos hatással leendnek.

Egyébiránt a reform-törvények életrevalóságát leginkább a jövő van hivatva bebizonyítani, s csakis ez hozhat ítéletet majdan: ha azon párt, melyhez én is tartoztam, a helyes utat választá-e azoknak megalkotásánál. Én legalább erősen hiszem, hogy a jövő nem fog működésünk felett pálcát törhetni. (Helyeslés.)

Fogadják önök melyen érzett köszönetemet a bizalomért, melylyel engem képviselőül megválasztottak; s midőn ez állástól búcsút veszek, emelkedett önérzettel gondolok arra, hogy önökkel más, bár korlátoltabb téren, de a köztgye szolgáltatásban találkozni szerencsés leendek. (Éljenzés.)

Végül engedjék meg önök, hogy az új képviselőválasztást illetőleg, intő szótartot és kérésintézzek önökhez: legyenek önök összetartók, hűek elveikhez; mellőzzenek minden rokon- és ellenszenvet, s egyedül az ország javát tartásák szem előtt. Igyekezzenek diadalra vezetni azon zászlót, mely körül eddig csoportosulának, áthatva azon meggyőződéstől, hogy utódaink részéről, kik az általunk követett politikai elvek áldásos hatását tapasztalni fogják, csakis elismerésre és hálaára számíthatunk. (Zajos éljenzés.)

Aszükséges előmunkálatok vezetése, különösen az érkekezletek megtartása iránt az intézkedések megtevése végett kérek egy bizottságot kinevezni, melynek tagjait, ha méltóztatnak elfogadni, a következő urakat ajánlom: id. Andrén K., Bogdánffy G., Wallfisch Pál,

Izsó István, Teneczky L., Tavaszi A., Hirschmann József, Brunhuber N., Kádas Péter, Hercska M., dr. Schuster Illés, Szőke Károly, Traytler Lajos, Tedeschi János, Heim István, Dániel Lázár és Nachtnebel Ödön.

Elfogadtatik.

Ezután a jelenvotak nevében Avarffy Károly ügyvéd emelt szót, kifejezést adva azon osztatlan tisztelet és ragaszkodásnak, melylyel városunk visszalépett képviselője iránt választói viseltetnek; kiknek bár fájdalmasan esik is, hogy azon férfiu, kit bizalmuk emelt azon országos állásra, hol tántorithatlan hűséggel maradt meg pártja elvei mellett, a képviselőségről lemond, másrészt vigasztalást igyekeznek találni azon tudatban, hogy őt városunk nem veszté el, továbbá is ott fogja látni ügyeinek vezetése élén, ami azok felvirágzásának a legmegnyugtatóbb biztosítást nyújtja. (Zajos éljenzés.)

Ezzel az érkekezlet véget ért.

A katolicus congressus után.

Pest, márcz. 31.

(a.) Tegnap fejezte be a katolicus congressus több heti tanácskozás után működésének legfontosabb részét. Igen kevés változással elfogadta azon szervezkedési munkálatot, melyet az e célra kiküldött huszonötös bizottság többsége eléje terjesztett volt. Olvasóink emlékezni fognak ama viszonyokra, melyek közt annak idején a congressusi választások végbe mentek.

A legintelligensebb elemek teljesen szenvedélyes állást foglaltak el, a papság korlátlanul uralkodott a helyzet felett s mindazon férfiakat ki tudta zárni a gyűlésből, melyekről föltette, hogy szándékainak többé kevésbé oppositiot csinálhatnak. Így nem csoda, hogy a congressusnak ugynevezett ellenzéki része, a kisebbség is oly eszmekörben forgott, mely csak távolról sem felelt meg a modern kor szabadelvűségi és felvilágosodási nézeteinek.

A különbség, mely a két párt elaborátuma közt mutatkozik, ennél fogva igen jelentéktelen s a legvitásabb pontok a következők voltak: A király legfőbb kegyuri jogkörét a többség a jelen állapotban hagyta, úgy látszik azonban, hogy itt némi fenntartás van. A nagyobb javadalmak tudvalevőleg eddig a felelős magyar miniszterium útján és elenjegyzésével nevezettnek ki. A többség meghagyja ugyan a statusquót, de ha nem családunk, a felelős miniszterium közreműködését hallgatag módon mellőzni óhajta. A kisebbség nyíltan kijelenté ezt s követelte, hogy a főjavadalmak ezután is a király által, de a kath. status ajánlatára neveztesse ki. Ha a congressus az egyházi kérdést valóban helyesen s a kor követelményeinek megfelelőleg oldotta volna meg, úgy a magyar korona szívesen lemondhatott volna a püspökök kinevezési jogáról. Ez az egyház dolga s a kormánynak épen oly kevés joga van a katolicus püspököket kinevezni, mint például a reformatus, vagy zsidó főpapokat. Mintán azonban az egész kérdés nincs megoldva, reméljük, hogy az országgyűlés a felelős miniszterium jogkörét a püspöki kinevezéseknél megóvni fogja.

A második fontos nézeteltérés a két párt között az alapítványok körül mutatkozott. Mindkét fél beleegyezett az alapítványi vagyon telekkönyvezésébe. A többség azt határozta, hogy ezen földbirtokok az egyetemes magyar egyház nevére irassanak, de kezelésük továbbra iskorlátlanul azokra legyen bízva, kik azt mostanáig bírták. A kisebbség kíváncsi oda irányultak, hogy a plébániák javadalmait az illető községek nevére jegyeztessenek, az egész egyházi vagyon — azaz a püspöki s más főpapi vagy egyházi rendi földbirtokok — kezelése a kath. hívek congressusának

befolyása és ellenőrzése alá helyeztessék. E kívánság teljesen jogosult volt, mert leg-alább részben megszüntette volna amaz agrarius bajokat, melyeket a manussortua óriási birtokai az országnak gazdaságilag okoznak. Sok visszaélésnek határt szabott s ez észszerűbb gazdálkodási elveket a papi javak körül is érvényre emelte volna. A congressus többsége azonban — tudva azt, hogy egyház főbbjei mindig többre becsülték a beneficiumot, mint az officiumot, az anyagi jövedelmet, mint a szellemi és hitbeli kötelességeket, nem merte megérinteni a püspökök szent jogát a vagyon körül s továbbra is feltétlenül kezikben hagyta azt.

Vegre a kisebbség még egy figyelemreméltó eszmét akart az új szervezési statumban beplántálni. Követelte, hogy a kath. hívek választott congressusának joga legyen minden külső egyház fegyelmi kérdésben határozni, mely nem szorosan dogmaticus vagy szertartási alapokon nyugszik. Ezenkívül a congressus számára azon jogot is vindikálta, hogy minden ügyben, még dogmaticai kérdésekben is kényélyezhessen a püspöki karhoz. A többség ezen nagyon ártatlan kívánságot is megtagadta s dogmaticai ügyekben még az erkölcsi pressiót is elvonta a hívektől! Az ö-keresztyén egyházban a hívek egész más jogokkal bírtak. Ott valóságos autonomia uralkodott, mely e hívek minden ügyére kiterjedezett. Most katolicusaink csak a kényélyezés jogát kívánták, s azt felelték nekik, hogy a kívánság szentségtörés, mert az egyház dogmáival ellentézik.

Az a katolicus autonomia, melyet a congressus többsége által készített szabályzat meg akar alkotni, valóságos faból csinált vaskarika leszen. A hívektől először az egyházi vagyon legfontosabb és legnagyobb részének, a főbb papi állások vagyónának kezelését megtagadja, azután pedig vallási vagy a vallással csak összefüggésben álló külső fegyelmi kérdésekben is megvon tőlük minden beleszóllási jogot. Ezt azután mindennek inkább szabad nevezni, mint autonómiának. Minden a főpapság kezébe van téve, s amaz óriási hatáskör, melyet eddig a szokás alapján bírtak, a jövőben jogi alapra fektetik. A kath. önkormányzat megalkotására irányult kísérlet tehát minden tekintetben sikertelen maradt s most a képviselőház feladata leszen, hogy a katolicus világi hívek jogait a püspöki mindenhatóság hainaida-hordójából kimentse.

Tanulhatunk tőlük.

Csávo Lajos, az „Ellenőr” fő munkatársa Berlinbe utazott, hogy az irányadó fontosságra emelkedett német viszonyokat közvetlen szemle és tapasztalat útján tanulmányozza. E napokban Berlinbe megérkezett s már amit igen rövid idejű ott tartózkodása alatt tapasztalt, megértemli, hogy a magyar olvasó beható figyelemre méltassa. Utjában Dresden-t érinté, néhány napig ott maradt s most fennemlített lapban következőleg nyilatkozik Szászország fővárosáról:

Mily roppant különbség. Roppant különbsége a szokásoknak, népeknek és erkölcsöknek.

Soha még képzeletben sem tudtam magamnak oly várost teremteni, mint Dresden, és oly népet, mint a német szász.

Nagyszerűen egyszerű emberek ezek a szászok. Ha a népet nép mindenütt ilyen — ily munkás, szorgalmas és erkölcsös, akkor lehetetlen a g y g y á nem lenni ennek a nemzetnek.

A város csinos és tiszta; mint egy templom belseje. Bezzeg, itt nem azért van a várostanács, hogy tagjai sörös kancsók mellett hiábavaló nyelveskedéssel töltsek az időt, mint nálunk Pesten, hanem tisztán tartják a várost, fönntartják a rendet.

Kora reggeltől talpon voltam késő estig. Megnéztem, megfigyeltem mindent. Epen vasárnap volt, az utcán találtam az egész várost. A droshikéken kívül nem láttam egyetlen fényesebb fogatot sem. Itt gyalog sétálnak még az „urak” is. De mi még nevezetesebb — majd nem hihetetlen

— a 160 ezer lélekből álló városban egyetlen se-lyem ruhás nőt sem láttam. Mindenki tisztességes, de leggyászerűbb öltözetben jár. Nekünk, akik mást sem tudunk, mint luxust úzni és cizfálkodni, bámulunk kell az ily látványokon.

Hát hol van az ugynevezett elegans világ, az uri nép? kérdem kalauzomat. Itt mennek előtűnk. Ezek mind tekintélyes és gazdag családok. Az apafiait, az anya leányait vezeti s úgy mennek sétálni. Az eladó kisasszony kezén fogja a kis öcscsét vagy hugát és megy az öregek előtt. Hallatlan, de úgy van, hogy Dresdenben a legelőkelőbb dáma sem röstelli gyermekét magával hordani.

Itt nemcsak halál után, de már az életben megvan az egyenlőség. A drezdai nép, ha elvégzi munkáját, kimegy a fákkal sürien beültetett utcákra s ott egygyé olvad, egygyé lesz egyenlően egyszerű ruhája, egyenlő szokása által.

Kávé- és bordélyházaknak, szóval oly helyiségeknek, melyek csak dorbézolásra, időlopásra szolgálnak, itt hite sincs. Az oly ingyenlő, henye, tétlen, korhely emberek, mint amilyenek nálunk ezrével vannak minden városban, itt nem existálhatnak. Ha egy idevetődik, kivessz, mint kivessz a tisztán tartott házból a poloska.

Ilyennek szeretném én Pestet látni, mint Berlin.

Ennél rendezettebb, izletesebb város nincs talán egész Európában. Utczái — majdnem valamennyi — olyan szélesek, mint Pesten az országut; egyenesek, mint a zsinór és hosszúak annyira, hogy félóra, sőt egy egész óra is beletelik, míg egyet-egyet végig fut az ember. A házak — kevés kivétellel — egyenlő magasságúak, három négy emeletesek. Terej díszesek és tágasak — fasorokkal beültetve. Közintézetei monumentálisak; egyik másik előtt kétszer, háromszor meg kell állni az embernek, hogy illően megbámulhassa.

Es mily óriási különbség van például a bécsi és berlini nép között. Az ledér és kéjhajhászó; ez komoly és munkás. Ha az ember Bécsbet megtekinti, már magán a városon rajta van az ugynevezett „flott” élet jellege, míg Berlinnek minden utcájára, minden háza elárulja a komoly törekvést, a férfias munkásságot. Bécsben palotákat emelnek a kényelemnek, a kéjnek, pazarlásnak; Berlinben palotát csak a tudomány, csak a művészet, csak a munka nyer.

A bécsi népnek egész életmodorán, járásán, kelésén, beszédén, mulatságán, mindenütt meg-látszik, hogy nem foglalkozik semminemű komolyabb dolgokkal; főczélja: minél kényelmesebbé tenni az életet, minél mélyebben merülni a kéjbe: a berlini népnek más — komolyabb czélja van, mely után szakadatlanul munkássággal törekszik. Az idegen szemlélő előtt úgy tűnik fel a város, mint egy óriási hangya-zsomboly, melyben mindenki egyenlő erélylyel, szorgalommal dolgozik.

Ilyennek szeretném látni a magyar népet: szorgalmasnak, munkásnak, nagyratörekvőnek.

Azt mondják, szolgálja a német. Roppantul csalódnak, akik ezt kiszik. Nevetik az egész császarságot; komolyan még csak beszélni sem akarnak róla. Sehoh fejedelem iránt még nem láttam oly csekély szolgálakészségű hódolatot, mint itt. Eszköznek tekintik a császarságot egy magasabb czél elérésére, és a németeknek van annyí eszük, hogy míg a nagy czél elérve nincs, nem dobják el maguktól az eszközt.

Az itteni német nép egészen más, mint az osztrák német nép. Amannak van hazája, melyért lelkesül, ennek nincs: amabban vannak tulajdon-ságok, melyeket becsülni lehet, ebben nincsenek. A bécsi nép asszonyos, komédiás; a berlini férfias, katonás. S azért, aki az összes német nemzet felett az osztrák németek után mond ítéletet, annak ítélete számba nem vehető.

Francziaországi ügyek.

A r a d, április 1-én.

— A párisi „commune” alig lépett életbe, már is annak kebelében vizsaly és határozatlanság, a legfontosabb elvi kérdésekkel szemben jutott ugyan-csak erősen felszínre. A két első ülésben még annyira se tudtak menni, hogy a leendő kormány-nök személyét illetőleg megegyezzenek. Azon eddig érkezett hírek, melyek szerint Blanqui vagy Assy már meg is választott volna elnöknek, legalább is koraiakul vehetők.

Afelett is igen élénk és viharos vitaközlés folyt, ha vajjon mily magatartás követessék a versaillesi kormánynyal szemben, — megállapodás e részben sem jöhetett létre. A forradalmi-párt többsége, mely a leggradicialisabb elemekből áll, vissza akar utasítani minden egyezkedést az ország törvényes képvisletével, s a párt kisebbségben levő tagjait, kik engesztelékenységet tanácsolnak, valóságosan terrorizálni törekszik.

Tirard, a második kerület polgármestere, ki Arnaud, Langlois és Schölicherrel Versailles és Párisban is minden lehetőt ellkövetett, hogy a dolgok a végletekig ne menjenek, — a commune második ülésén igen nyomatókusan szólalt fel amellett, hogy

a pártok egyesüljenek. A többség, az első forradalom rémnappjainak sommás eljárását utánmajmolva, a rettenthetlen polgármestert azonnal vád alá helyezi határozta. Ez erőszakoskodásnak azután, mint a „Cliche“ jelenti a következménye az lett, hogy a kisebbség tömegesen elhagyta az üléstermet. Delescluze maga, ki eddig a legmerevebb és engesztelhetlenebb köztársaságának bizonyult, szintén beadta lemondását.

Ily viszonyok közt azon kétségbeesett helyzetből, melybe Páris és ezzel az egész ország jutott, még talán az nyújtand leghamarabb menekvést, hogy ha a vörös politikusok egymást falják fel.

— A prágai „Bohemia“-nak tegnapi lapunk távirati tudósításai közt jelzett berlini levele, Páris occupatiójára vonatkozólag, így szól:

„A párisi eseményeket itt, igen nagy feszültséggel, mint az természetes is, — kísérik. A közvetlen beavatkozásról a versaillesi kormány és felkelők közé, még eddig épen nincs szó. Ez kitünik abból, miszerint a Franciaországba leendő vizsautazásra már készen volt tñokok, u. m. Frigyes Károly herceg, Moltke, Blumenthal stb. parancsot kaptak egyelőre Berlinben maradni; ha azonban a Thiers kormány fegyveres kísérlete, Párist a törvényes tekintélynek ismét alávetni, sikertelen maradna, vagy épen a kormány bukását vonná maga után, akkor bizonyosnak vehető, hogy a német csapatok haladéktalanul elfoglalandják a francia fővárost. Akkor azonban Németország egy oly kormányt fog uralomra juttatni, melyről meglehetően győződve, hogy a köznép zavargásai által nem engedí magát a nyeregéből kiemeltetni.“ — Hogy e kormány ki leendő, azt nem igen bajos e sorok közül kiolvasni. Okunk van elég hinni, hogy Bismarck és a francia excsászár közt még mindig jó barátság áll fenn, s a porosz mindenható miniszter, ha lehet, miért ne tenné meg Napoleonnak azt a kis szívességet, hogy visszatértesse a francia trónba, mikor Eugénia ex-császárné is olyannyira a óhajta visszajutni a tuileri-akba. Napoleon valószínűleg tudja jól, hogy mit beszél akkor, midőn határozottan kimondá, miszerint reménye van Franciaország trónjára rövid idő alatt visszatérhetni.

— A „Times“ Versailléből márcz. 27-ről a következő híreket kapta: „A hadügyminiszter elnöklete alatt jelenleg négy tábornok foglalkozik azzal, hogy a fogságból hazatért katonaságot az ország szolgálatára újra-szervezzék. A mindenrangu tábornokok és főtisztek, kik Németországból visszatérnek, mind jelentékenyebb számba ajánlják fel szolgálatukat a kormánynak. Galfet marquis, lovassági tábornok, ki Metzben esett foglyul, átvette a parancsnokságot a versaillesi lovas dandár felett, és azzal bízott meg, hogy St-Germainben a szajna- és oise-departementi önkéntes nemzetőröket organizálja. Versailles és St-Cloud között napokint egy lovasosztály tart őrzőjáratot, hogy a közlekedés meg ne szakíttassék.

— A párisi forradalmárok programját a „Cri de Peuple“ következőkben foglalja össze: „A commune eszméje, mely után a 12. század óta törekedtünk, s melyet az erkölcs, a jog s a tudomány helyesel, végre 1871. márczius 18-án dialmaskodott. Vele politikai formakép a köztársaság üsszeköve, mely egyedül fér össze a szabadsággal s a népsuverainitással. A legteljesebb szabadság a beszélésre, írásra, összegyűlésre s egyesülésre. Az egyén tisztelete s a gondolat sértetlensége. Az általános szavazatjog souverainitása, mely mindig ura marad önmagának, s mely

mindig összehívható, s kimondhatja akaratát. A választás elve minden tisztviselőre s hatóságra. A képviselők felelőssége s így folytonos lehetőségük. „Az imperatív mandátum, mely a képviselő meghatalmazását s küldetését pontosan körülírja és meghatározza.“ Ezek ugyan igen szép elvek, de meg kell jegyeznünk, hogy a lázadók kormánya már tizenkét napi rövid létele idején százszorosan megsértette az elvek mindegyikét.

— A brüsseli békeconferentia, a legújabb hírek szerint a párisi forradalom legyőzéséig elnapolta magát. Az első ülés a belga külügyminiszteri hivatalban tartott. Jelen voltak: Németország részéről: de Balan ur, brüsseli német követ, Harry d' Armin gróf, római német követ, Quadt-Wiekradt Isny gróf, a háboru előtt Baj-rországi rendkívüli követe és minisztere Párisban, d' Uexküll gróf, württembergi követségi tanácsos. Franciaország részéről: Baude báró francia követ Brüsselen, de Goulard nemzetgyűlési képviselő, mint meghatalmazottak, továbbá Clerque és Doutraine tábornokok, mintbiztosok. A megbízottak mellé több titkár és attaché van rendelve.

Országgyűlési tudósítás.

Pest, márcz. 31.

(i. x.) Elnök: Somssich Pál d. e. 9 órakor nyitja meg a képviselőház mai ülését.

Napirend: A kérvények folytatólagos tárgyalása. — A központi bizottság végmegszavazása. — Irányi Halász és Simonyi javaslatának tárgyalása. — Urbéri javaslat tárgyalása.

A kormány részéről jelen van: Horvát Boldizsár, Kerkapoly Károly, dr. Pauler Tivadar, Gorove István, Tóth Vilmos.

A tegnapi ülés jegyzőkönyve felolvastott és hitelesített.

Magánkérvények bejelentése után:

Németh Albert a múlt ülés alatt beadott, a hűbéri viszonyok miatti hat. javaslatát újból nyújtja be.

Ivánkai Imre az 1868. XXIII. t. cz. 20. §-ának pótlására javaslatot ad be.

A brassói szt.-háromságról címzett g. k. templom vizsgálja miatti vita ma folytatott. A bizottság t. i. ezen kérvényre a cultusminisztert újabbi rendelkezésre kívánja utasítani. — E vitának nevezetesebb része az volt, hogy Tisza K. a cultusminiszter által beadott indítvány ellen tiltakozik, mert a miniszter a házának magán tagja.

Pulsky F. e. módosítást magáénak vállalván el, — szavazás által ez elfogadtatott.

A központi törvényjavaslat immár harmadszor felolvastatott, és elfogadtatván, — a főrendekhez fog átküldetni.

Következett:

Indítvány.

Küldjön ki az országgyűlés egy 12 tagból álló országos szakbizottságot a végett:

1-ör. Hogy ez egyetértőleg a közmunka- és közlekedési miniszterrel, s kihallgatván bel- s külföldi kitűnő szakférfiakat, és tekintettel a már meglevő avagy törvény által engedélyezett vasutakra, állam- s országutakra úgy, mint vízi munkákra és csatornákra, készítsen egy térképes kimutatást azon vas- kőutak és vízi munkákra nézve, melyeknek létrehozása közlekedési eszközeink hálózatának kiegészítésére országos szempontból szükségesek.

2-ör. Egyetértőleg a pénzügyminiszterrel, adjon véleményét az iránt, mi módon lenne az e célra szükséges költség fedezendő?

3-ör. Megvizsgálván minden tekintetben a közlekedési eszközök létrehozásánál eddig köve-

tett eljárást, adjon véleményes jelentést az iránt: minő eljárás követendő a jövőben, és minő törvényhozási intézkedések szükségesek arra, hogy közlekedési eszközeink, az ipar s kereskedési forgalom igényeinek megfelelőjenek.

4-er. Az országos bizottsághoz a felsőház 4, a képviselőház 8 tagot választ.

5-ör. A bizottság ülései nyilvánosak, eljárásáról naplót s jegyzőkönyvet vezet.

beadja: Simonyi Ernő s. k.

Elnök megjegyzi, hogy a ház ezen indítványt érdemleges tárgyalásra tűzte ki.

Simonyi Ernő kinyilatkoztatja, hogy nem a minisztérium elleni bizalmatlanság miatt terjeszté be ezen indítványt, hanem mert meg van győződve, hogy csak egy szakbizottság közhejtővel lehet a törvényhozás és a kormánynak ez ügyet célszerűen megoldani. — Vitázhatlan, hogy a Duna az, mely egyedül van hivatva, arra, hogy Magyarország a világpiaczczáli szállításra képesítse; s így a Dunaszabályozása alatt nem érthette azon szabályozást, mely a közlekedési minisztérium költségvetésében évente előfordul, hanem oly szabályozást, mely által elértnék, hogy ez a hajózhatást a Fekete-tengerrel összekösse. De a többi folyamok szabályozása, ugy a csatornák építésére ennetten kellene összehívni. — Ha nagy fontosságuk a folyamok, ugy kétségtelenül a vasutak is azok, — s így e részben is megállapodásra van szükség.

Gorove István a Dunaszabályozás legfőbb feladatának tekintti a „Vaskapu“ akadályainak elhárítását. A határozati javaslatot, minthogy gyakorlati célja nincsen, eljettetni kéri.

Más szónok feljegyezve nem lévén:

Simonyi Ernő újból szót emel; azt állítván, hogy ez nem tesz mást a ház, mint a már egyszer kimondott ez irányu határozatnak újból megerősítését. — Hiszen mást nem kíván javaslatával elérni, minthogy az országzserte elterjedt ez irányu gyanúsításoknak valahára vége legyen.

A többség nem fogadja el a javaslatot.

Tárgyalás alá került következő hat. javaslat, mely felett határozandó, vajjon a ház tárgyalásra kívánja-e ezt kitűzni.

Határozati javaslat.

Tekintve egyrészt, hogy az államnak minél képzetlenebb és megbízhatóbb tisztviselőkre van szüksége, és hogy az alkalmazásnál a legkitűnőbb és érdemesebbeket illeti az elsőség, mi pályázat után érhető el legezserűben. Tekintve azonban más részlől, hogy némely főleg magasabb hivataloknál a jó ügyvezetés és felelősség lényeges feltétel a főnök különös személyes bizodalma képezi, s azért ezeknek betöltésénél a minisztert ily korlátok közé szorítani nem lehet. Utasítsa a képviselőház a minisztériumot, hogy törvényjavaslatot készítsen, melyszerint az államtitkári, miniszteri tanácsosi és ezekkel egyrangú, valamint az elnöki titkári állományok kivételével minden rendszerezett államhivatal előre meghatározott vizsgálat és bizonyítványok alapján az illető miniszter által ki-nevezett bizottmány előtt tartandó pályázat után töltessék be, fennmaradván a miniszternek a jog, melyszerint az ajánlottak közül szabadon választ-hasson. Pesten, január 21-én 1871. beadja Irányi Dániel s. k.

Irányi Dániel e javaslat csak arra vonatkozik, hogy az államnak minél képzetlenebb, minél jobb hivatalnokai legyenek; — ami pedig csak pályázat után érhető el. De ez által megmenek-szenek a miniszternek a mostani ajánlgatás általi alkalmatlankodásától is.

Szavazásnál 60 nem — 70 pedig napirendre kívánja ezt kitűzteni.

Hasonló czélból felvétetik:

lető pénzügyminiszter becsukatta a boltot, azóta nincs helyisége, s hol azokat árulja, s most azért néz ki gyakran oly kedvetlenül, mert nem bírja — kiadni.

Azt meg kell adni, hogy jobb napot nem is lehetett a követválasztási mozgalom inaugurálására, mint első áprilist használni, mert Puszi már látja jó előre a néhány száz választót, a kikkel áprilist fognak járni. Szeretném az illető képviselőjelölt arcától és szobát azon perczen lefényképezetni, midőnsokba kerülő „barátságai“ tudósítják, hogy megbukott. A szobát könnyű lesz lefesteni, mert ahhoz csak egy kis fekete festék fog kelleni, — mondaná a szellemes doktor ur.

A kapitányjelöltek még mindig udvariasan mosolyognak egymásra, mindegyik csak azon egy esetre hajlandó e terhes állást elvállalni, ha — megválasztják arra. Némelyek nyugtalan-kodnak, hogy a jelöltek nevében többnyire ott van az „ányi“ s vajjon nem lesznek-eaztán a városnak hiányi? A legújabb kombinatio szerint pedig „Legjobb alma, mondják, a kormos. Azért hát éljen mint főkapitány Ormos, Az ő keze nem lézsen kormos.“ (Ezt a verset nem én, de Nagy József csinálta.)

Nagy a panasz, hogy a kaszinói társalgó teremben a dominó-zaj miatt már nyugodtan aludni sem lehet. Pedig mily dicső álmokat zavar meg néha a dominózók zaja! E napokban is egy rend-es loyális polgártársunk alig hogy kis tes-tének nagy súlyával egyik karszékebe belezőkkent, kis szemecskéi ártatlanul lecsukódtak, s ő nem az „igazak“, de a „jókallottak“ álmát aludta, nem csoda, hisz csak ismét végezte — mint nyá-josan pirkadó pófácskáiról felismerhető — isteni szolgálatát. Az ő vallása nem ismeretlen; a kony-ha egyháza, a főző tűzhely az ő oltára s egy jó szakácsné az ő főpapja. — Mily édesen mosolyog álmában: egy spárga-fejekkel borított beláthat-lan mező tűnik fel előtte, mindegyik spárga vas-tag és bandi-hosszuság. Kis forró vajjal felt csator-nák szelik át e mezőt s a láthatárról leragyo-gó nap folyton egyforma melegségben tartja a bennők folyó vajat. Egy langy czukorporral terhes szellő lengedez e mező felett s cukorpor réteggel borítja el azt, hogy szinte vastag hóré-teget vélne látni. Egyszerre a láthatár elborul, sűrű felhők borítják s néhány percig zsemlye-morzsa sűrű zápor gyanánt hull alá. Egyszerre

Indítvány.

Annak figyelembe vételével:

1-ször, hogy a vadászati törvényjavaslat az igazságügyi miniszter ur által, mint a hűbéri vi-szonyok megszüntetésére irányított egyik tényező, még 1868. aug. 8-án terjesztve a ház elé, két és fél év óta várja a tárgyalást;

2-szor, hogy az urbéri földeknek és a dézmás szőlőknek tulajdon joga többé a volt földesurat meg nem illetvén, az 1802. 24. t. cz. folytán az efféle földeknek, annak részére történt vadászati tila-lom alá vétele jogosnak s igazságosnak nem tart-ható;

3-szor, hogy ezen anomál viszonyoknak rende-zetlensége az országban már is kellemetlen össze-űtközéseket okozott; sőt annak nem régiben a Pest-megyébe kebelezett újfalusi pusztán, két ember-élet lett áldozata;

4-szer, hogy a fenn jelzett törvény nemcsak a hűbéri viszonyok eltörlésére vonatkozik, hanem a központi rendezéssel is szoros kapcsolatban áll. Végre:

5-ször, hogy a már a tárgysorozatra nézve egy határozati javaslat — aziránt — be is van ter-jesztve, miszerint a központi rendezés letárgyalása után a hűbéri viszonyokra vonatkozó törvényjavas-latok tárgyalása indítványozatik, — kérem elha-tároztatni:

„Hogy a vadászati törvényjavaslat nem-csak azért, hogy a hűbéri viszonyokra vonatkozók közt legelőször mutattatott be, hanem mivel halo-gtása veszélylyel jár — első sorban tárgyal-tassék.

Halász Boldizsár s. k. képviselő.

Halász Boldizsár (elfogadjuk, elfogadjuk!) Az ünnepek utáni napokra kéri e tjavaslatot ki-tűzni.

A ház az indítványt, és e javaslatot elfo-gadja.

Tárgyalás alá került az urbéri viszonyokról-i javaslat.

A központi bizottság előadója: Huszárr Imre, a bizottság illető jelentését olvassa fel.

Átalánosságban észrevétel nélkül elfogad-tatik a javaslat.

Felolvastatik az 1848-ik évi törvények által megszüntetett urbéri kapcsolatban fennmaradt jog és birtokviszonyok rendezéséről szóló törvény-vaslat.

Madarász József: a malom utáni bér-szedést is megszüntetni kéri.

Nehrebeczky Sándor a malomjog az 1848. törvények szerint a birtokos tulajdona s nem urbéri természetű.

Simonyi Ernő a malomjog nem reale; s így megszüntetendő.

Paczolay János az örösi jog a törvény szerint már az 1816. törvények értelmében is sze-mélyi jog — ezért pedig az 1854. patenssel sem kártalaníthatott.

A központi bizottság szerkezete elfogad-tatik.

Salamon J. a kocsmáltatási jog miatt tjavaslatot óhaj, és kéri van-e erre már kész tja-vaslat vagy sem?

Horvát Boldizsár: Van ugyan tjavaslat de az még a minisztertanács által nem tárgyalta-tott; mert a megváltás módja nincs még megha-tározva; csak a statisztikai adatokat várja ez most.

Elfogadtatik az eredeti szerkezet.

A pusztatellek, foglaltások és maradványföldekről szóló ők kevés módosítással elfogadtattak.

Ülés vége d. u. 2 órakor holnap d. e. 9 órakor ülés.

TÁRCZA.

Bérmentes levelek.

XI.

Nagysád! Lehet-e, bármint akarnám is, másról, mint április elseje vagy ami jelentőségre nézve egy-re e meggy, a ma megindult képviselőválasztási mozgalomról beszélni? Mi nekünk most városi orszá-gos, külföldi, házi vagy családi s bármily magán-ügy? midőn arról van szó, ki szavazza meg az or-szágyűlésen a mi nevünkben is még egy év tar-tamág az közvetett és közvetlen adókat, s kinek hozzunk ezen reá váró m a g a s z t o s teendő-kért fáklýászenét! Hiszen csak ilyenkor érezzük, hogy mi is vagyunk valamik s legalább megkérdézik tőlünk: kit és mit akarunk, holott pedig aztán a jövő követválasztásig ránk se hederitnek. Nekem csak a tetsziki ilyenkor leginkább, hogy minden jelölt szentül hiszi és elhitheti magával: hogy gy ő z n i fog s azért nem kimél költséget s fáradságot a — bu k á s biztosítására.

Szinte látom, mily elégtelen dörzsölök kezei-ke, a mi ilyenkor ritka szolgáltatásosságú borke-reskedőink, mint áldják magukban — pártkü-lönbőség nélkül — a visszalépett képviselőt, hogy lemondása által a már-már helyben pangásnak in-dult borculturának közvetve hatalmas lendületet ad egy időre, s az önzéstelen h a z a f i a s választók egy jó része mily nemes lelkesedéssel készül illető jelöltjeért esténként egy — két — husz poharat kiüríteni. A külvárosi „testvérek“ elérkezettnek látják ismét a jó időket, az obligát „treaska“ és „zsivók“ elkurjantásáért előre is a jövő téli gu-nyákra szert tenni, nem is számítván a kijáró sze-szes accidentiákat, melyektől lelkesedten egy más-nak egy kicsit a fejét betörök.

A gróf Oscarok és Popolankai fontos arczczal és hízszemekkel minden szavazattal bíró áldo-zatot erősen szemügyre vesznek, minden szavát meglesik, hogy vajjon az illető a mély vagy magas C-ből akar-e szavazni, mert még most van idő és „eszköz“ a kellő tónusra őt capacitálni. Ilyenkor „Mundi se et alios expediet“, a K á d-árok arczán rejtélyes mosoly biztat, a kis kövesi Dolai hajdani megfeszített vadászatok emlékein csüngve, újabb va-dakra gondol, melyeket a választás napjára meg-szélidíteni kellene, sűrűgő forog, izeg mozog, libeg lebeg a kaszinóban, ismerősei közt, az utcán s min-

denütt, szem, ajk és kézzszorítással hirdetvén, hogy rá ismét fontos missió vár. — Csobán honypolgári majestással nézi le a Kereszt-kávéház lépcsőjéről a h i á b a n való korteskedést s indokolt önértékelé-dőrmögi magában: „én biz, ha egy krajczárt se adnak is, nem fogom magam egyikért sem tőrni.“ A „jó barátok s elvtársak“ némelyike pedig azt igéri illető jelöltjének: „eleget rontottam magam a mult választásnál, próbálja most más!“ A cipők, ruhák, asztalos és egyéb iparos munkák elkészíté-sére most legalább is két hónapnál tovább várhat-nak a megrendelők, mert most az iparosok s átal-lában a választók biographok lettek, mindegyik az ellenfél jelöltjének oly életleírását adja, hogy azon egy garasára becsület nem marad. Hígyje meg nagysád! én mindegyik jelöltnek száféléle-élet s jellemrajzt hallottam már három nap óta elmondani, s kisült, hogy Macvasvánszky, Patkó és Rózsa S. valódi szeplőtelen jellemű genthanelek az illető ellenfél jelöltjéhez képest! Nem is igaz, hogy ugy születtek, mint mások, hanem valamely mali-tiózus dajka csempészte gyerekek képében a szülők nyakára, nem is említi, hogy keresztény szempontból, mily h i á n y a i k vannak. . .

Egy tekintélyes külsejű uri ember pedig ti-tokban nagyon apprehendálja, hogyha már a pol-gárság a mult választásnál A-nál kezdte, miért nem folytatja a B-nél, hanem C-re ugrik! Ő, ki maga is természete s termete törvényeinek fogva nem szeret ugrani, rosz néven veszi a polgárság ezen nagy ugrását. Puszi magára nézve legjobbnak tartja csak akkor szavazni, ha őt választják, mi-ért tőrne ő magának a más fejét? Ő ugy calculál: még ha a két C-t össze is kapcsolja, akkor is csak egy nagy nulla C-jön ki belőle reá nézve, a fele meg-plane misem hoz a konyhára, — ergo „wohllollen-de Neutralität! Sir William pedig statusférfi nyugalommal gondolja magában: nekem legjobb „a czét“ szem elől nem téveszteni.

Szinte megcsik az embernek a szíve, dass die Linke jezt kein Organ hat. . . Már az baj, mert ha c s e n g ö r g á n u-ma volna bizony bizony most legegyszerűbb is két nyelven bírná magát helyben megértetni. . . Azt mondja rabbi ben Akiba: „Alles schon dagewesen.“ Nagyobb baj az, hogy dr. Morrison nem birand pilluláin tudani, s így nem leendő szükség azok bevétele után némely szabad-el-vű polgártársnak magukat valamely csipkebokor-megett meghuzni. Pedig a jó doktor oly szívesen és olcsón osztogatta azokat; — de egyszerre az il-

birtokosnő, agyszélhűdés. — Pávlevics György, 58 éves, hentes, tüdővész. — Bardi Juszina, 35 éves, magánzónó, tüdővész. — Müller Márton, 61 éves, magánzónó, tüdővész. — Inmer Josepha, 5 hónapos, festő fia, rángás. — Demetovics Julia, 8 napos, asztalos leány, rángás.

Pernyá: Diósi Mária, 14 napos, szakácsnő leánya, gyöngülés. — Farkas Mária, 8 hónapos, napsz. leánya, torokgyík. — Sveigl József, 61 éves, ács, nyelvrák. — Fruca Illés, 18 hónapos, földész fia, hagymáz. — Macsán Illés, 8 napos, napszamos fia, szül. gyöngeség. — Tóth József, 54 éves, takács mester, vízkór. — Berna Anna, 3 hetes, földész leánya, rángás.

Sarkad: Faur Mihály, 47 éves, szabósegéd, száraz betegség. — Kräutler József, 10 napos, szakácsnő fia, rángás. — Burnác Mária, 43 éves, szücsmesterné, tüdővész. — Gerecsán Anna, 20

éves, napszamosnő, sorvadás. — Rosomanski Judith, 66 éves, zenésznő, tüdővész. — Judra Pál, 81 éves, magánzónó, aggkór.

Marospart: Seprenyi Róza, 1 hónapos, kovács leány, rángás.

Üzletitüdösítés.

Aradon, április hó 1-én.

(H. K.) A tegnapi hetivásárra behajtatott: Ökör 20 drb, melyek legtöbbnyire mészárosok által vétettek meg 120 170 frt drbonkint. Tehén 30 drb, melyek 65—110 frtért drbonkint kelték el. Borjú 50 drb, melyek 10—35 frt drbonkint vétettek meg. Sertés, 150 drb, melyeket legtöbbnyire hentesek vettek meg 26—28 frt mázsánként.

Kimutatás

az aradi közúti vaspálya részvénytárs. félhavi üzlet forgalmáról.

személy: bevétel:

Márczius hó 16-tól 31-ig

1871. szállított . . . 19,657 1884 frt 75 kr.

Ehez az előbbi kimutatásnak összege . . . 68,020 6489 „ 50 „

Összesen: 87,677 8374 „ 25 „

Márczius hó 16-tól 31-ig

1870. szállított . . . 10,727 1013 „ 80 „

Az aradi közúti vaspálya- és téglagyár részvénytársaság.

Távíratí tudósítás.

a bécsi börzéről 1871. április 1-én.

5% Metalliques . . . 58 10	Hitelintézet . . . 266 40
Nemzeti kölcsön . . . 68. —	Váltó L. ndouna . . . 124 90
1860. évi kölcsön . . . 95. 40	Ezüst . . . 122 65
Bankrészvény . . . 725	Arany . . . 5. 85

Napoleonor 9.95

A szerkesztésért felelős: **Bettelheim V.**

Aradi kereskedelmi és iparbank.

Van szerencsénk tudatni, miszerint pénzeket saját pénztári jegyeinkre — melyek Pesten és Bécsben is $\frac{1}{2}$ % díj mellett visszafizetethetnek — vagy betéti jegyek mellett

5% 8 napi felmondással

6% 30 „ „

6 $\frac{1}{2}$ % 90 „ „

további intézkedésig kamatoztatunk, váltókat leszámítolunk, értékpapírokra előlegezünk. állam- és iparpapírok adás vevését a bécsi és pesti árfolyam szerint eszközöljük, és mindennemű megbízásokat a legméltyanosabb feltételek mellett teljesítünk.

Váltó osztályunkban mindennemű állam-, sorsjáték- és egyéb értékpapírok, arany és ezüst pénzek, idegen számlák megvételnek és eladatnak, valamint sorsjegyek részletfizetésre is eladatnak, miáltal még a kevésbé tehetőseknek is alkalom nyújtatik nemcsak csekély, alig érezhető részletfizetéssel tekintélyes tőke birtokába jutni, hanem egyszersmind kilátása van szerencsés esetben már az első részlet befizetése után is nevezetes nyerevényben részesülhetni.

Áruosztályunk elfogad gabonát és mezei természetterményeket raktározás és kölcsönre, valamint eladási megbízásokat a bel- és külföld nevezetesebb piacaira, nemkülönben

kölcsönöket

és előlegeket ad árukra, melyek a tulajdonos raktárában maradnak, s teljesíti végül megbízásként gabna- és termény bevásárlásokat a legelfogadhatóbb feltételek mellett. Kelt Aradon, 1870. évi május 15-én.

1155—11*

Az igazgatóság.

Az aradi „kereskedelmi és ipar-bank“ irodája a főtéren 41-ik szám alatt a banképületben létezik.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyjéremű t. cz. közönséggel, különösen pedig t. vevőimmel tudatni, miszerint nálam igen szép

olajnyomású képek,

vak ráma huzva, arany kerettel vagy annélkül, Czeiger S. bécsi és müncheni műintézetéből 4 8 havi részlet fizetés mellett kaphatók.

Megrendelések tükör-, kép-, és aranyozott áru raktáramban elfogadtatnak.

Együttal bátor vagyok a t. cz. vevők figyelmét nagy tükör- és aranyozott-áru raktáramra felhívni, melyek gyári áron kaphatók nálam.

Javítások mindennemű aranyozó munkákra a legjutányosabb áron raktáramban elfogadtatnak s a lehető leggyorsabban eszközöltetnek.

Tisztelettel

Priegel György.

226—6—6

Aradi ipar és népbank.

A bank t. cz. részvényesei ezennel értesítetnek, miszerint a részvényenként

3 frt 50 kr. o. é. határozott 1870-ik évi osztalék

f. évi április hó 1-től kezdve,

a bank pénztáránál, az ideiglenes részvény-jegyek lebélyegzése mellett, kifizettetik.

263—3—3

Az igazgatóság.

Ifj. WALZEL ÁGOST

magkereskedése

Bécsben, Kärnthnerstrasse 25.

A legjobb minőségű friss és csiraképes gazdasági, mezei, fű, erdei és főzelék

vetőmagvak

teljes jótállás mellett

a legjobban ajánlatnak és szíves megrendelések kéretnek.

Aram a versenyzőikével szemben jelentékenyen olcsóbbak, s a nálam történő megrendelések már azért is kifizetik magukat!!!

203

7—8

486. szám.

275—2—2

Árverési hirdetmény.

A pécskai magyar kir. kincstári tekintetes igazgatóság f. évi márczius 26-án kelt 944. szám a. intézménye folytán közhírré tették, miszerint az aradi csallai erdőben Szelistye erdő részén találtató mintegy 2184 $\frac{1}{2}$ öl hasás tűzifa f. é. április hó 5-ik napján d. é. 9 órákor a helyszínen tartandó nyilvános árverés útján, fensőbbi jóváhagyás fentartása mellett, a legtöbbet ígérőnek kész pénz fizetés mellett el fog adni.

Venni szándékozók 10%-os bánt pénz letétele mellett a kérdéses árverésre a kitűzött időben és helyeni megjelenésre illően meghívatnak.

Utó ajánlatok el nem fogadtatnak. Aradon, márczius 29-én 1871.

Ménesi m. kir. kincst. tisztartóság.

Egy lakás

udvari, az első emeleten, mely áll két szoba, alkov, előszoba, konyha, éléskamra, padlás és fakamarából, Május 1-jére átvehető.

Bővebbet Réthy Lipót nyomdájában.

27—3—10

Pályázat.

Az aradi első takarékpénztárnál, az 1000 forint évi fizetés-sel díjazott betéti könyvvezetői állomás betöltendő lévén, a pályázni óhajtok felhívatnak, miszerint képességüket igazoló bizonyítékokkal ellátott folyamodványukat, 1871. évi április hó 15-ig alólírotnál benyújtják.

Kelt az aradi első takarékpénztár választmányának 1871 ik évi márczius hó 9 én tartott üléséből.

Id. Andrányi Károly, igazgató.

Mindennemű gépek javítása,

valamint mozgonyok és cséplőgépek, készletben lévő dob- és szalmazáró-tengelyek, mozgonyokhoz való sürítő-gépek, különféle szivattyúk vagy házi kulak első és második emeletű; továbbá malom-rudak, malomkö-emelők, szivó-csővek, taposó-kádak és borsajtók folytonosan készen kaphatók

Maurer András

gépjavítási műhelyében Aradon, urt-eztében

Tavaszi idényre

Felettebb alkalmas tárgyak

kaphatók

OBETKO és ERNYEI

özég

39. számú

üzletében

Minorita zárdá épületben

ARADON.

254—4—6

Nap- és eső ernyők

gyári raktára.

Pamut napernyők 60, 80 kr. 1 frtől, alpaca és angol vászon 1 frt 80. 2 frt. 2 frt 20 kr. selyem 1 frt 80. 2 frt. 2 frt 50 kr. 3 frt 50 kr. 5 frt. ezenkívül finomak 10 frtig.

Eső ernyők, pamutból 1 frt 15. 1 frt 60. alpaca szövet 3, 3 frt 50. Selyem 5 frt 50. 6 frt 50. 12 frtig.

Tavaszi és nyári legyezők 30. 50. 80 kr. 1 frt. 1 frt 50.

Prágai glacé

kesztyűk urak és hölgyeknek 75. 90 kr 1 frt. Öz bőr és katonai kesztyűk 70. 80. 90 kr. 1 frt. Czérna és szövet kesztyűk gyermekeknek 15 krtól, urak és hölgyeknek 30. 40 krtól felfelé.

Fehér neműek.

Színes férfi ingek 1 frt. 1 frt 50. Fehér „ „ 1. 60. 2. 3. frt.

Gatyák valódi fonál vászonból 1 frt 40. 1 frt 60. 1 frt 80.

6 darab finom gallér 90. 1 frt 20. 1 frt 50.

6 pár finom kézölő 2 frt. 2 frt 50.

6 drb. finom rumburgi vászon zsebkendő 1 frt 50. 2 frt. 2 frt 50.

Papír gallérok és kézölők urak és hölgyeknek, — melyek olcsósága minden másat felülmulnak.

Harisnyák.

Fehér és színes — gyermekeknek 20 krtól, urak és hölgyeknek 30 krtól felfelé.

Női fehér neműek

Gallér és kézölők moul és schirtingből, simák és himzettek.

Szalma kalap gyári

raktár dus választékban, fiu és leány kalapok 20. 30. 40 krtól felfelé. Női és férfi kalapok 30. 50. 80 krtól felfelé — léteznek

fehér, barna, és szürke színekben — disztve és disztetlen, velen-czei és valódi florentin fonásban.

Szövet kalapok és sapkák urak és fiuknak, — kalapok 1 frt 80. 2 frt. 2 frt 50 krtól. — Sapkák 1 frt. 1 frt 20 kr. 1 frt 60 krtól felfelé.

Kalap-formák hölgyeknek változatos alakokban 25. 30. 35 kr.

Chignonok és hajbetétek minden színben.

Lábbelik gyári

raktára. Fénymázás, zerge és kesztyű bőr, férfi topán 5 frt. 5 frt 50. 6 frt. Vastag talppal 6 frt 50. 7 frt. Igen csinos kiállítású foka bőr és orosz bagaria topánok 8 frt. 8 frt 75.

Bagaria és fénymázós csizmák.

Fiu topánok és csizmák, felettebb erős kiállításban.

Női topánok, comot vagy fél cipők 80 kr. 1 frt. 1 frt 15. Finomabak 1 frt 75. 1 frt 90. 2 frt. 2 frt 50 krtól.

Magas női topánok oldalt fűző 2.60. elől fűző és ruganyos 2 frt 80.3 frt. Finomak 3 frt 50. 4 frt 50 krig, melyek léteznek brünell, kesztyű bőr és chagrin bőrből.

Mindennemű gyermek topánok hasonló arányban.

Úti kiegészítők.

Úti táskák szövettől 1 frt 40 kr. 1 frt 80 kr. 2 frt. — Finom bőr 2 frt 80. 3. frt 4 frt.

Utazó kofferek 2 frt 50. 3 frt. 5 frt 10 frtig. Oldal táskák 1.50, 2 frt.

Úti göngyök és toilették felszerelve 4 frt. 4 frt 50. 5. 10 frt. Finom táskák uti készlettel felszerelve 15, 18, 20, 30 frt. Rendelhetők egész 80 frtig.

Bot és eső ernyő tokok, fegyver és revolver táskák.

Úti plaidok szíjjal együtt 8, 9, 10 frtig. Amerikai- és köpenyek szag nélkül 8, 10, 15 frt.

Bőr tárgyak, u. m. Szivar- és pénztárcák, jegyzőkönyvek, albumok, varró-eszközök, kézi táskák és buvarok.

Tajték tárgyak, mindennemű szivar-szopókák s pipák, és egyéb dohányzó kiegészítők.

Séta botok 25. 30. 40 krtól.

Ékszerek. Broche fülbevalók, karékek, medailonok, nyak és óra láncok, ing előgombok talmi bronz, arany és ezüstből.

Házi szükségletek.

Finom asztali és konyha kések, — zseb kések. — Valódi angol borotvák, minden darabért jótállás, 1 frt 50. 1 frt 80.

!Alpaca evő készlet!

a feltűnőhatatlan

Alpaca ezüst

10 évi használati jótállás mellett.

Finom pléh tálcák. Non plus ultra kávéfőző gépek. Gyors melegítő, felöntő gépek és kávé-perkelők.

Kosarak

Kézi, d. lgozó, visit és papír kosarak legújabb alakokban.

Gyermek-játékok, bábuk, edények, társas és egyéb szekrény játékok.

Toilette tárgyak.

Szappanok, glicerín, mandula, quimauve, növény, citrom, méz és windsor.

Illatszerek, Essboquet, Ylang ylang réseda violtte Jockey Cloub, Frou-Frou mogador. — 1 frtől 2 frt 50 krig.

Valódi kölni víz 1 üveg 50 kr. 1 frt. Ezenkívül mindennemű pomádék, fog-pásták, száj-vizek és hajporok.

Rövid árak.

100 darab finom vegyített varró-tű 20 kr.

Ruha-disztések, mindennemű szalagok, selymek, gépi és varroczer-nak, belés-neműek, himző- és kötő-pamutok.

Posta utjáni rendelések gyorsan eszközöltetnek.